

PONT. gredi meruerunt, seu denique in generalium A. XII. Indulgentiarum, et potissimum in Magni Jubilæi publicatione, apud eandem Basilicam exercere consueverunt.

Beatificat. et Cano- nizat. in sola Basi- lica pera- gendæ. §. 20. Quocirca quum Nos dudum aliis no- stris Apostolicis litteris, quarum initium est: *Ad Sepulchrum Apostolorum*, ix. Kalendas De- cembrii anno Incarnationis Dominicæ MDCXXI. datis, ex justis ibidem expressis causis, statue- rimus, ut Servorum et Ancillarum Dei Beati- ficationes, et Beatorum Canonizationes in pos- terum in eadem Vaticana Basilica, et non alibi, peragantur, non obstantibus quibuscumque contrariis exemplis, quæ nullum præjudicium antiquo instituto et Vaticanæ Basilicæ præroga- tivæ afferre decrevimus, id ipsum harum te- nore confirmamus, et innovamus, et inviola- biliter in posterum observari mandamus.

Locus ea occasione destinan- dus Capitu- lo, et Clero. §. 21. Ac præterea dilectos filios Canonicos et Clerum prædictæ Vaticanæ Basilicæ, amplio- ris gratiæ favore prosequi volentes, decerni- mus, ut quoties in eadem Basilica hujusmodi solennes Canonizationes, juxta præmissa, ce- lebrabuntur, quemadmodum in novissima Ca- nonizatione quinque Sanctorum Anno Domini MDCXXVI. die Natali SS. Apostolorum Petri et Pauli per nos celebrata, de mandato nostro factum fuit; ita et in posterum semper pecu- liaris et certus locus in adornando sacræ fun- ctionis apparatu eisdem præservetur, ex quo decenter et commodè sacræ solemnitate ritum spectare possint, indeque a nemine quavis au- ctoritate valeant amoveri.

Process. SS. Cor- poris Christi Sede Vac. ad S. Pe- trum fa- cienda. §. 22. Similiter alias nostras Apostolicas lit- teras xiv. Kalendas Martii Anno ab Incarnatione Domini MDCXXIV. Pontificatus nostri Anno V. editas, harum quoque serie confirmantes et in- novantes, statuimus, ut si quando, Apostolica Sede vacante, solemnitate Corporis Christi celebrari contingat, Processio generalis totius Cleri Urbis, cum interventu Officialium Roma- næ Curie, quemadmodum vivente Romano

Pontifice moris est, apud Basilicam Vaticanam ANNO celebratur, eo ritu, atque ordine, quem in 1752. prædictis nostris litteris, aliaque Scheda ead- dem die manu nostra signata, distinctè præ- scripsimus.

§. 23. Supplicationis quoque generalis die festo S. Marci Evangelistæ ab universo Clero Urbis ad Vaticanam Basilicam quotannis haberi so- litæ, perpetuam observantiam, et ritus a Præ- decessoribus nostris Alexandro IV. Eugenio VI. et Nicolao V. Romanis Pontificibus præscriptos, nec non Decreta condita a Congregatione Sa- crorum Rituum super ejusdem celebratione, ac præsertim Decretum, super modo, quo alia Urbis Ecclesiarum Capitula Vaticanam Ecclesiam ea occasione ingredientia ab eisdem Capitulo recipi debent, die xv. Apr. Anni MDCVI. edi- tum, et a fel. rec. Paulo Papa V. specialiter confirmatum, novo Apostolicæ confirmationis nostræ munimine roboramus, ac perpetuis fu- turis temporibus inconcussè servari præcipimus.

§. 24. Oblationem præterea unius Calicis S. P. Q. R. cum octo Cereis facibus, quam Conservatores oblatio Calicis pecuniæ summa commuta- titur. Camera Almæ Urbis nostræ singulis annis die festo eorumdem SS. Apostolorum, ipsius Almæ Urbis Patronorum principalium, juxta Decreta in Consilio ejusdem Camera condita, et a Præ- decessoribus nostris approbata, sæpeditæ Basilicæ dare et offerre consueverunt, in pos- terum quoque singulis annis ab iisdem Con- servatoribus perpetuò dari volumus et offerri; ita ut, ad normam litterarum Apostolicarum fel. rec. Gregorii Papæ XV. sub Annulo Piscatoris die xvii. Augusti Anni MDCXXI. expeditarum, prædictus Calix valoris sexaginta scutorum monetæ esse debeat, iidemque Conservatores pecunias pro Calice dicti Valoris, et facibus Cereis hujusmodi necessarias, ex quibuslibet ejusdem Camera Capitulinæ redditibus, sive proventibus, desumere, præsentium quoque litterarum nostrarum vigore, possint et valeant. Permittentes ejusdem Vaticanæ Basilicæ Ca-

Ritus in Process. S. Marci antiquus servandus

PONT. A. XII. pitulo et Canonicis prædictis, quemadmodum aliàs a san. mem. Prædecessoribus nostris Clemente Papa XI. et Innocentio Papa XIII. per eorum litteras Apostolicas in forma Brevis die x. Aprilis anni MDCCXIII. et die xvii. Julii MDCCXXIII. respectivè datas, ad decennium tantum respectivè valituras, indultum fuit, ut ipsi, vice et loco prædicti Calicis a memoratis Conservatoribus quotannis, ut præfertur, offerri soliti, illius pretium ab iisdem pro tempore Conservatoribus recipere valeant: ea tamen lege, ut pretium hujusmodi penès Montem Pietatis de Urbe illico deponatur, indeque amoveri nequeat, nisi ad effectum illud convertendi in emptionem tot sacrarum Suppellectilium in Basilica præfata magis necessariarum, quibus Insignia Senatus Populique Romani apponi debeant, præsentis concessione perpetuum vigorem futuris temporibus habitura.

Decretum Alexan- dri VII. pro supellect. Sac. in B. et Canoniz. confirmat

§. 25. Cùmque recol. mem. Prædecessor Noster Alexander Papa VII. die xxvii. Sept. anni Domini MDCLIX. ad Divini cultus augmentum, et sacrarum Suppellectilium in eadem Vaticana Basilica conservationem, providum Decretum ediderit, a Nobis aliàs in Opere de Servorum Dei Beatificatione, et Beatorum Canonizatione Tomo I. relatam, et in præfatis Apostolicis litteris incipientibus: *Ad Sepulchra Apostolorum*, denuò confirmatum, quo certam contributionem, quingentorum scilicet scutorum auri in auro in cujuslibet Servi Dei Beatificatione, et mille scutorum auri similium in cujuscumque Beati Canonizatione, ab hujusmodi Causarum Postulatoribus, favore Sacrii ejusdem Basilicæ persolvi mandavit in conficiendis, sive conservandis sacris Suppellectilibus prædictis, et non aliter, omnino erogandam; Nos hujusmodi Decreti Chirographum, ejusque integrum tenorem præsentibus pro plenè, et de verbo ad verbum insertum habentes, denuò auctoritate nostra approbamus et confirmamus, et, quatenus opus sit, quæ ab ipso Alexandro

Prædecessore decreta sunt, motu, scientia, et potestate simili rursus decernimus, et constituimus, et in futurum inviolabiliter observari mandamus.

§. 26. Confirmamus pariter et innovamus aliorum Prædecessorum nostrorum, præsertim Sixti IV., Clementis VII., Pauli III., Clementis VIII. et Pauli V. Romanorum Pontificum Constitutiones, et Ordinationes, quibus certa portio a singulis Archipresbytero, et Canonicis, ac Beneficiatis, et Clericis Beneficiatis, in adptione possessionis eorum respectivè Archipresbyteratus, et Canoniciatum, Præbendarum, et Beneficiorum, supradictæ Sacristiæ respectivè solvenda præscribitur, quemadmodum etiam integra medieta omnium fructuum et distributionum primi anni dictorum Archipresbyteratus, et Canoniciatum, ac Præbendarum, et Beneficiorum omnium, post adeptas illius et illorum respectivè possessiones, eidem Sacristiæ applicari jubetur: quas quidem præstationes ad ejusdem Sacristiæ impensas, quas ipsa quotidie pro dictis sacris Suppellectilibus, aliisque ad divinum cultum pertinentibus subire debet, congruè sustinendas, et non aliter, erogari perpetuò volumus et jubemus.

§. 27. Et quoniam a recol. mem. Prædecessore pariter nostro S. Pio Papa V. per litteras, quarum initium est: *Romani Pontificis*, datas apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. tertio Kalendas Sept. Pontificatus sui anno II. summa æquitatis et providentiæ ratione generaliter statutum fuit, ut omnia et singula sacra ornamenta, paramenta, ac vasa, libri, et alia quælibet ad usum et cultum Divinum in privatis Ædibus, Cappellis, et Oratoriis quorumcumque Ecclesias et Beneficia Ecclesiastica obtinentium destinata, quæcumque tempore eorum obitus, sive ex testamento, sive ab intestato relicta fuerint, ea neque sub quibusvis facultatibus testandi et disponendi de bonis ex Altari, vel aliàs quomodolibet per

ANNO
1752.Prædecessorum
Decreta
de ingres-
su, et me-
dia anna-
ta Can-
etc. pro
eod. Sa-
crario in-
staurat.S. Pii V.
Decretum
de Cap-
pellis et
Oratoriis
privatis,
eorumque
suppelle-
ctilista-
mento
non le-
gandis
etc. pro-
bat.

PONT. eos acquisitis, etiam per Romanos pro tempore
 A. XII. Pontifices quomodocumque concessis et conce-
 dendis, comprehendantur; neque sub appel-
 latione spoliatorum veniant; sed ad singulas Ec-
 clesias, quibus supradicti præfuerint, seu in
 quibus Beneficia Ecclesiastica obtinuerint, om-
 nino spectent atque pertineant; eisdemque Ec-
 clesiis post illorum obitum, etiamsi procul ab
 Ecclesiis ipsis decesserint, vel ad eas nunquam
 accesserint, iisque, et Beneficiis huiusmodi re-
 nunciaverint, eo ipso applicata et incorporata
 sint et esse censeantur; licet id nova confir-
 matione minimè indigeat, quinimmo quoad
 Vaticanam Basilicam ejusque Sacrarium in vi-
 ridi observantia esse dignoscatur; ne tamen in
 dubium unquam revocari valeat, Nos etiam
 præsentium tenore memoratam S. Pii Præde-
 cessoris legem in omnibus, et per omnia confir-
 mantem, statuimus atque decernimus, eandem
 quoad Cappellas omnium et singulorum, qui
 in eadem Vaticana Basilica Canonatus, aut
 Beneficiatus, seu Clericatus quomodocumque ob-
 tinuerint, etiamsi eorum obitus tempore non
 amplius eadem obtineant, omnino observari
 debere; ita ut, illis defunctis, liceat Capitulo
 et Canonicis ipsius Basilicæ, illiusque Sacratio
 Præfectis, sacram huiusmodi Cappellarum sup-
 plectilem, propria auctoritate liberè apprehen-
 dere, dictæque Ecclesiæ et Sacristiæ applicare
 et incorporare; nec ullæ donationes, ac relicta
 legata, testamenta, codicilli, et aliæ ultimæ
 voluntates, seu spolia, super his aliter facta,
 ullius roboris et momenti existant, aliisve Ec-
 clesiis, locis, aut personis quibuscumque in
 quorum favorem facta fuerint, ullatenus suf-
 fragentur, eisque jus aliquod in rebus huius-
 modi, seu ad illas tribuere valeant; sed omnes
 et singuli huiusmodi sacras res quocumque no-
 mine vel titulo pro tempore detinentes, ad illas
 Basilicæ et Sacristiæ prædictis realiter et cum
 effectu restituendum et consignandum omnino
 teneantur, et ad id pro censuras et penas,

In Vatic.
 Basil. il-
 lud vigere
 testatur,
 et pro fu-
 turis tem-
 porib. con-
 firmat,
 in Sacra-
 rij
 ejusdem
 utilitatem

etiam furti et sacrilegii, ac alia opportuna juris
 et facti remedia cogi et compelli possint et de-
 beant.

§. 28. Res autem ejusdem Sacristiæ, atque
 Basilicæ, videlicet sacra vasa, vestes sacras,
 imagines, jocalia, aliaque bona, non liceat
 Archipresbytero, Capitulo, aut alteri cuiquam
 quacumque dignitate fulgenti, alienare seu
 vendere, præterquam ex causa commutationis
 in alia ad eundem Divini cultus usum
 necessaria aut opportuna, vel etiam extra eam-
 dem Basilicam commodare ad quemlibet usum,
 nisi Ecclesiarum Basilicæ subditarum, aut qui-
 buscumque personis, (iis tantummodo exceptis,
 quæ de gremio Cleri Basilicæ sunt, cum debita
 tamen circumspectione) cujuscumque dignita-
 tis, etiamsi S. R. E. Cardinales existant, sub
 pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ,
 et suspensionis a portionibus, præter refectionem
 omnium damnorum, quæ ipsorum culpa
 Basilicæ et Sacristiæ prædictis obvenerint.

§. 29. Quæ verò pertinent ad conservationem
 et ornatum Fabricæ ipsius Basilicæ, quum ea
 seorsim administrantur a Congregatione Vene-
 rabilium Fratrum nostrorum S. S. E. Cardi-
 nalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curie
 Prælatorum, eidem Fabricæ præpositorum, cu-
 jus tamen Congregationis erectione, jam usque
 ab ipsius Congregationis erectione, idem semper
 dictæ S. R. E. Cardinalis fuisse dignoscitur, qui
 ejusdem Basilicæ Archipresbyteratum pro tempore
 obtinuit; Nos hic de illis agere prætermitemus,
 ad aliam Nos referentes Apostolicam Constitu-
 tionem, quam nuper, videlicet xvii. Kalendas Dec.
 elapsi anni ab Incarnatione Dominica MDCCLI.
 edidimus, et in qua. tum pro judiciali causa-
 rum cursu, tum pro œconomica rerum ipsius
 Fabricæ administratione, nonnulla præscripsi-
 mus, quæ opportuna et utilia fore in Domino
 judicavimus.

§. 30. Ut autem sæpeditæ Basilicæ jura,
 dominia, et proprietates, quantum fieri pote-
 Ad Fa-
 bricam
 quod atti-
 net, suam
 Constitut
 supra edi-
 tam robo-
 rat.
 Decreta
 vetera de

rit, perpetuò illæsa permaneant, quod jam a pluribus aliis Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, et præsertim ab Innocentio III., et Gregorio IX. in eorum litteris anno MCCV. et MCCXXVIII. respectivè datis, generaliter cautum esse dignoscitur, ut scilicet, quemadmodum contra Romanam Ecclesiam, secundum Constitutiones Canonicas, et legitimas Sanctiones, non nisi centenaria currit præscriptio, ita etiam Vaticanæ Basilicæ juribus, et possessionibus quibuscumque, minoris temporis præscriptio non officiat, id ipsum Nos quoque præsentium tenore generaliter, et quoad omnia et singula prædictæ Basilicæ jura, dominia, proprietates, et possessiones, statuimus et innovamus. Confirmantes providas Sanctiones Prædecessorum pariter nostrorum Clementis Papæ VII. in ipsius Chirographi Schedula ejusdem manu signata, et Sixti Papæ V. in ipsius litteris Apostolicæ sub datum v. Kalendas Octobris anno MDLXXXIX. latius expressas, quibus ejusdem Basilicæ jura tam quoad hujusmodi præscriptiones, quam super probationum in controversis casibus conficiendarum onere, ipsiusque Basilicæ librorum auctoritate, non obstantibus contrariis forsan municipalium statutorum, etiam almæ Urbis, vel juris etiam communis dispositionibus, clariùs atque distinctiùs statuerunt.

Locationes etiam in emphyteuticis, vinearum, casalium, aliorumque bonorum Mensæ et Basilicæ prædictæ, quæ locari solita sunt, aut in emphyteusim concedi, in casibus a jure permissis, et quoties id expedire censeatur, ab ipsius Basilicæ Capitulo quandoque, et absque alia Sedis Apostolicæ licentia, pro justo pretio fieri, et respectivè renovari posse concedimus, etiam ad longum tempus ultra triennium, non tamen ultra novennium, et dummodo hujusmodi pretii, seu annuæ responsionis solutio ultra sex menses anticipatè non fiat; et servatis legibus, quæ circa

Рост.
A. XII.
Centena-
ria præ-
script.
aliisque
Basilicæ
privilegiis
probat,
et innovat

hujusmodi locationes plurium Prædecessorum nostrorum ordinationibus, præsertim verò in Apostolicis litteris felicis memoriæ Clementis Papæ VIII. die XXII. Aprilis anni MDXCVI. emanatis præscriptæ reperiuntur.

§. 32. Inhærentes quoque præcitatæ Clementis Papæ VIII., aliisque Urbani etiam VIII. die Sixti V. et xxiv. Septembris anni MDCXXIX. expeditis litteris, nec non antiquioribus Sixti Papæ V. Kalendis Junii anno MDLXXXIX. datis, volumus atque decernimus, prædictum Capitulum atque Canonicos, nunquam, nulloque prætextu, aut actione etiam in jure fundata, cogi posse ad relocandum eisdem personis, aut priorum locatorum, vel emphyteutarum filiis aut descendantibus, sive pro eodem, sive pro alio etiam uberiori canone, censu, aut responsione, quoscumque fundos, domos, possessiones, vineas, casalia, aliaque bona ubicumque locorum et gentium, etiam in Alma Urbe, ejusque Districtu existentia, et sive ad Basilicam ipsam, ejusque Capituli Mensam, aut ad Sacristiam, sive ad Ecclesias, Monasteria, Prioratus, Beneficia, Cappellas, et Loca Pia eidem Basilicæ annexa, subjecta, aut incorporata pertineant, quæque, cum aliàs ad longum tempus locata fuerint, aut in emphyteusim legitime concessa, postmodum ad Basilicam ipsam, vel lapsu temporis, vel linea finita, vel alio quovis titulo, occasione, vel causa, devolvi contingat; sed ipsis Capitulo et Canonicis licitum esse præmissa omnia ubicumque sita, eorumque redditus et proventus, eidem Basilicæ, ac eorum Mensæ Capitulari, seu prædictis Sacristiæ, vel Ecclesiis, aut Cappellis, aliisque superiùs expressis, respectivè unire, ammensare, et incorporare, vel etiam aliis quibuscumque pro convenienti pretio, seu canone, aut responsione, servatis aliàs de jure servandis, locare, arrendare, aut in emphyteusim concedere; non obstantibus, quatenus præsentibus adversentur, Almæ Urbis prædi-

Privilegia
Urb. VIII.
derogatio
Statuto
Urbis de
relocatio-
nibus in-
staurat.
Et quidem
pro qui-
buslibet
bonis Ba-
silicæ ubi-
cumque
sitis, nul-
la Vete-
rum Con-
ductorum
ratione
habita.

PONT. etæ, aliarumque civitatum, locorum, atque
A. XII. regionum, etiam confirmatione Apostolica, vel
alia quacumque firmitate roboratis statutis, et
consuetudinibus, privilegiis quoque, et conces-
sionibus Apostolicis quibuscumque, etiam nec-
essariò exprimendis, quibus in hac parte, in-
hærentes prædictorum Prædecessorum vestigiis,
expressè derogamus.

Caduci- §. 33. Caducitates autem, sive devolutiones
tates re- domuum, prædiorum, vinearum, aliorumque
mitti pos- bonorum ejusdem Vaticanæ Basilicæ, sive jam
se conce- nunc ipsius favore, ob non solutos Canones,
dit a Ca- aliasve debitas præstationes intra statuti tem-
pitulo. poris spatium, seu ob non adimpleta onera
præscripta, ob deteriorationem fundi, vel ob
non factam directi domini recognitionem, ac
non petitam obtentamque debitis conventis
temporibus renovationem, aliisve de causis hu-
jusmodi, apertas et purificatas, sive in poste-
rùm quandocumque aperiendas et purificandas,
etiamsi declaratæ et acceptatæ fuerint, dum-
modo actualis rei emphyteuticæ possessio, præ-
vio decreto Judicis, per Capitulum, ejusve no-
mine, apprehensa non fuerit, ab eodem Capitu-
lo remitti et condonari posse concedimus,
absque alio Sedis Apostolicæ beneplacito: non
aliàs tamen, quam juxta tenorem Constitutio-
nis Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri
prædicti sub die xxii. Apr. anni Dom. MDXCVI.
editæ, nimirum per expressum ipsius Capituli
actum atque consensum; ita ut per solam re-
ceptionem Canonum, patientiam, vel toleran-
tiam diuturnæ possessionis, aut aliàs, quam
per expressum actum atque consensum hujus-
modi, nunquam eidem Capitulo præjudicium
ullum inferri possit, aut illatum esse censea-
tur, quominus caducitates ipsas seu devolutio-
nes quandocumque declarare valeat, et accep-
tare. Ubi verò semel declaratis et acceptatis
hujusmodi caducitatibus, sive devolutionibus,
ipsa actualis rei emphyteuticæ possessio per Ca-
pitulum, ejusve nomine, ut supra, apprehensa
fuerit

Modo
actualem
rei em-
phyteuti-
cæ posses-
sionem
non inie-
rit.

Et id fiat
per ex-
pressum
Capituli
actum et
consen-
sum.

fuerit, nolumus easdem caducitates, seu devo-
lutiones ab eodem Capitulo, absque novo no-
stro et Sedis Apostolicæ beneplacito, non sine
prævia cognitione evidentis ipsius Basilicæ uti-
litate concedendo, remitti aut condonari posse;
nullasque et irritas fore decernimus hujusmodi
remissiones et condonationes, si quas fortè con-
tra hujus nostræ ordinationis tenorem concedi
contingat.

§. 34. Quia verò quæcumque ad bonorum Quædam
Ecclesiæ conservationem, externumque ipsius circa ser-
decus pertinent, eò præcipuè diriguntur, ut vilitium
spiritualis Dei cultus, omniumque in eadem Chori op-
Ecclesia ministrantium fervor et assiduitas nutri- portanè
triatur et augeatur; ideo omnes et singulos disponit.
Divinis servitiis in ea addictos hortamur at-
que monemus, ut debita assiduitate ac novo
semper devotionis studio præscripta sibi munia
implere non prætermittant; sacraque omnia
officia in eadem, quo maxime decet, ordine,
decore, ac reverentia peragentes (ut Prædeces-
sorum nostrorum Eugenii III., Alexandri III.,
et Clementis etiam III. verbis utamur) prædi-
ctam B. Petri Ecclesiam obsequio debito vene-
rentur, ut Dei Fideles Apostolorum Limina de-
votione debita visitantes, locum ipsum in majori
devotione et veneratione semper habeant. Præte-
rea publicam erga augustissimum Eucharistiæ et reposit.
Sacramentum venerationem et cultum augere SS. Sacr.
cupientes, dum præsertim fidelium adorationi, pro 40. ho-
divisis per singulas Urbis Ecclesias XL. hora- ris ter
rum spatiis, exponitur, volumus, ut in Pro- vult om-
cessionibus, quæ pro hujusmodi expositione SS. nes inter-
Sacramenti in eadem Basilica tribus vicibus esse.
quolibet anno, totidem verò pro ejusdem re-
positione celebrantur, omnes in posterum Can-
onici, Beneficiati, et Clerici devotè interesse
debeant; ita ut absentes mulcentur amissione
distributionum. ad modum unius servitii com-
munis, vulgò de Mensa nuncupati. Verùm e
contra eosdem in posterum absolvimus ab ex- traordi-
traordinariis servitiis, quæ hactenus tempore nario ser-
Tom. IX. L

ANNO
1752.

Quædam
circa ser-
vilitium
Chori op-
portanè
disponit.

Exposit.
et reposit.
SS. Sacr.
pro 40. ho-
ris ter
quotannis
vult om-
nes inter-
esse.

Ab ex-
traordi-
nario ser-

PONT. Adventus totidem ferè diebus a singulis præstari consueverant, ita ut diebus ferialibus Adventus prædicti, præter eos, qui secundum consuetam per annum hebdomadarum divisionem Choro interesse debent, nullus alius aut Missæ Conventuali, aut Vesperis adesse compellatur; non obstantibus Decretis et Constitutionibus Apostolicis, ejusdemque Basilicæ statutis et consuetudinibus, quibus in hac parte expressè derogamus.

Reductiones onerum tam a Sixto V. prædecessore nostro Sixto Papa V. per suprascriptas ipsius litteras Apostolicas incipientes: *Cum pro nostro*, ejusdem Vaticanæ Basilicæ Capitulo, et Clero concessa fuit, quàm quæ postmodum anno MDCCXXI. a Congregatione tunc existentium S. R. E. Card. Concilii Tridentini interpretationi et executioni auctoritate Apostolica præpositorum, quo tempore Nos ipsi ejusdem Congregationis Secretarii munere fungebamur, prævia matura eorumdem onerum cognitione, et discussione causarum pro hujusmodi reductione obtinenda deductarum, indulta fuit, præsentium quoque litterarum serie, et auctoritate Apostolica, approbamus et confirmamus, cum omnibus conditionibus et legibus tam in dicta Sixti V. Constitutione, quàm in Decreto præfate Cardinalium Congregationis diei xx. Decembris anni prædicti, adjectis atque præscriptis. Ac etiam juxta Decretum aliàs anno MDCLXXXVI. ex Apostolica fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris quoque nostri auctoritate, a tunc existente ipsius Basilicæ Archiepiscopo conditum, ejusdem Basilicæ Capitulo et Clero facultatem concedimus et indulgemus, ut anniversarias Exequias pro Animabus quoruncumque Fidelium Defunctorum in dicta Basilica celebrandas, exceptis illis, quibus certa dies a Benefactoribus, seu Testatoribus sub pœna caducitatis assignata

Decretum Innoc. XI. de celebrandis Anniversariis in diebus Congregationibus Capitularibus assignatis, instaurat.

reperitur, in Feriam II. cujuslibet hebdomadæ per annum, seu in diem Sabbati in Quadragesima, quibus videlicet ordinaria Capitularis Congregatio haberi consuevit, anticipando transferre, et in diebus hujusmodi, etiamsi officium sub ritu duplici fiat, celebrare liberè et licitè possint, et valeant.

§. 36. Ne verò nova deinceps onera a Capitulo prædicto facile acceptentur, quibus idem supra vires iterum prægravari contingat, volumus atque decernimus, nulla in posterum hujusmodi Anniversariorum, aut Communium onera acceptari posse, aut debere, nisi in Capitulis, quibus præcedat intimatio per Schedulam ad unumquemque Canonicum transmittendam, in qua describatur res, de qua erit agendum; et nisi iisdem Capitulis viginti saltem Canonici intersint, quorum duæ ex tribus partibus pro acceptatione suffragium ferant; ac demùm acceptationes hujusmodi nullam vim habere statuimus, nisi ab ejusdem Basilicæ pro tempore Archiepiscopo approbentur; quemadmodum in Decreto a prædicta Congregatione Concilii anno MDCCXXI. edito, providè statutum reperitur.

§. 37. Indultum verò seu privilegium aliàs præfatis Canonicis, Beneficiatis, et Clericis, per fel. rec. Sixtum Papam IV. nostrum itidem Prædecessorem concessum, et a recol. pariter mem. Clemente Papa VIII. in præcitatæ ipsius litteris die xx. Aprilis anni MDXCVI. datis expressè approbatum et confirmatum, iterùm auctoritate nostra innovamus; atque concedimus, ut ipsi, et quilibet eorum, quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quàm cujusvis Ordinis et Instituti Regularem, ex approbatis ab actualibus Ordinariis locorum, in quibus eorum Sacramentales Confessiones excipient, eligere possint, qui eorumdem Confessionibus hujusmodi auditis, et salutari pœnitentia eisdem injuncta, aliisque de jure injungendis, ipsos a quibusvis excommunicationibus, De novis oneribus in posterum recipiendis decernit.

ANNO 1752.

Indultum antiquum de Confessario eligendo cum facultatibus etc. Capitulo et Clero innovat.

PONT. A. XII. suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, seu inflicti, et per eos incuris, et quibus eodem etiam auctoritate Apostolica illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis et Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, specialiter vel generaliter reservata existat, et a quibuscumque eorum peccatis, criminibus, ac delictis quantumcumque gravibus et enormibus, et quidem a contentis in litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, nec non in mortis articulo; in reliquis verò Nobis et Sedi Apostolicæ quomodocumque reservatis semel in anno, in foro conscientie tantum, et sine alicujus præjudicio, auctoritate Apostolica per has litteras perpetuò tributa, valeat absolvere.

Usum Cappæ concedit Capitulo et Clero in Ecclesiis Filialibus et circa eas.

§. 38. Ut autem ejusdem Vaticanæ Basilicæ Capitulum et Clerus, etiam in his, quæ ad ipsorum decus et ornamenta pertinent, nostram sibi liberalitatem sentiant adfuisse, concedimus et indulgemus, ut in posterum in omnibus Ecclesiasticis functionibus, quas intra Ecclesias ejusdem Basilicæ filiales celebrari, atque etiam in Processionibus, quas circa hujusmodi Ecclesiarum ambitum fieri contigerit, consueto juxta temporum vices habitu Choralis uti possint et valeant, ita ut æstivo tempore Canonici quidem Rocchettis et Superpelliceis, reliqui verò Superpelliceis dumtaxat amicti; hiemali autem tempore, consuetis juxta eorum Ordines Cappis respectivè induti, prædictis Functionibus et Processionibus assistere valeant et interesse. Utque prædictarum vestium, aliorumque consuetorum, etiam honoris, et Patriarchalis ejusdem Basilicæ dignitatis Insignium delatio et usus, ex parte aliorum quorumcumque, etiam specialem mentionem et expressionem requirentium, eisdem Capitulo et Clero nullo unquam tempore, nulloque prætextu inhiberi, seu impugnari possint aut valeant, eis-

Alia consuetueta honoris insignia asserit.

dem auctoritate et tenore, etiam perpetuò statuimus et decernimus. Præterea ut prædicti Canonici, qui ex Apostolicis Prædecessorum nostrorum privilegiis et concessionibus, inter Romani Pontificis et Sedis Apostolicæ Notarios, ac etiam Cappellanos et Familiares, ac continuos Commensales adlecti et connumerati esse dignoscuntur, sicut etiam ejusdem Basilicæ Archipresbyteri Vicarius pro tempore existens, non solum intra Vaticanam Basilicam, ejusque Cappellas et Ecclesias ipsi subjectas, sed etiam in quibuslibet Urbis et extra Urbem, tam Sæcularium, quàm Regularium Ecclesiis, Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrantes, Candelabrum capulo instructum, vulgò Bugia et aliàs Palmatoria nuncupatum, adhibere possint, atque hujusmodi honor et assistentia eisdem a nemine denegari valeat aut impugnari, decernimus etiam, atque statuimus.

§. 39. Denique jura, facultates, et jurisdictiones Archipresbytero, Capitulo, et Canonici dictæ Basilicæ competentia, circa Collationem Beneficiorum Ecclesiasticorum cujuscumque generis, cum cura et sine cura, nec non circa administrationem Ecclesiarum Parochialium, Monasteriorum, Prioratum, Abbatiarum, aliarumque eidem Basilicæ unitarum, sive subjectarum, asserere, confirmare, et respectivè declarare, atque ampliare decrevimus. Itaque collationem omnium et singulorum tam perpetuorum Beneficiorum simplicium, quæ in prædicta Basilica existunt, et Beneficiatus, atque Clericatus Beneficiati appellantur, sive ea a Nicolao III., aut Bonifacio VIII., vel Sixto IV. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, sive ab aliis quibuscumque, instituta, erecta, atque fundata sint, quàm aliorum a Monasteriis, Abbatibus, et Prioratibus inferiùs commemorandis dependentium, nec non et aliorum quorumlibet, quæ hactenus Archipresbyter, et Capitulum conferre consueverunt; ac in eis instituendi, seu respectivè ad ea nominandi

PONT. et præsentandi jura, quibus ad hunc diem ga-
A. XII. visi sunt, eidem Archipresbytero, ejusque in
Archipresbyteratu Successoribus, nec non præ-
dictæ Basilicæ Capitulo, et Canonicis perpetuò
competere volumus, atque decernimus. Vete-

Veterem quoque consuetudinem, tam circa divisio-
nem Hebdomadarum, quibus idem Archipre-
sbyter, ejusque Successores, et respectivè Capi-
tulum et Canonici prædicti, eadem Beneficia
pro tempore vacantia alternatim et per tur-
num conferre debebunt, quàm circa formam
expediendi litteras hujusmodi Collationum et
Provisionum, præsentium tenore approbamus
et confirmamus, ac perpetuò observari volu-
mus et jubemus; salvo tamen nostro et Data-
riæ Apostolicæ jure, quoad collationes eorum
Beneficiorum, quæ ex persona alicujus ea obti-
nentis, uni vel pluribus respectivè affectionibus
et reservationibus Apostolicis obnoxia, quomo-
dolibet vacare contingat.

§. 40. Animarum autem cura, quæ olim in
ipsa Vaticana Basilica ab uno ex illius Canoni-
cis, cum aliquot Presbyterorum adjutorum auxi-
lio, exercebatur, nunc et ab antiquo jam tem-
pore ad unum Presbyterum, perpetuum in ea
Vicarium, pertinere dignoscitur, ex provida
institutione, ac lege Sancti Pii Papæ V. Præde-
cessoris nostri, qui per suam Schedulam Motus
proprii, apud Sanctum Petrum Nonis Novem-
bris Pontificatus sui annò sexto propria manu
signatam, inter alias perpetuas Vicarias in
pluribus ibidem enunciatis almæ Urbis Basilicis
et Collegiatis, aliisque ejusdem Urbis Ecclesiis
erectas et constitutas, unam quoque hujusmodi
Vicariam in ipsa Principis Apostolorum Basi-
licam erexit et instituit, ab uno Presbytero
sæculari, perpetuo, ut præfertur, in ea Vicario
administrandam; qui quidem Vicarius ad no-
minationem Capituli dictæ Basilicæ (quæ no-
minatio fieret de aliquo ex approbatis a Car-
dinali Romani Pontificis in Urbe Vicario, præ-
vio examine coram Examinatoribus ad id in

Forma
electionis
Vicarii
hujusmo-
di, ejus-
que em-
lumenta.

Cura ani-
marum
adnexa
Basilicæ
hodie Vi-
cario per-
petuò com-
missa ex
S. Pii V.
decreto.

ANNO
1752.
ipsa Urbe deputatis) per eundem Cardinalem
Vicarium instituendus et deputandus, ac per
ipsius Basilicæ Archipresbyterum, seu ejusdem
Vicarium, vel unum aut plures ipsiusmet Basi-
licæ Canonicos, ut moris est, in possessionem
inducendus et immittendus, Curam animarum
eidem Basilicæ incumbentem gerere, Ecclesia-
stica Sacramenta ibi ministrare, Missas cele-
brare, et alia Parochialia munera exercere
deberet; eidemque non solum certam reddi-
tuum portionem et summam, ab ipsius Basi-
licæ Capitulo annuatim ipsi præstandam, sed
alia quoque emolumenta, ratione exercitii Curæ
et administrationis Sacramentorum, ac Officio-
rum funeralium in Cadaverum dumtaxat hu-
matione celebrandorum, per ipsum Vicarium
propria auctoritate percipienda, et levanda,
ac in suos usus, et utilitatem convertenda,
pro congrua ipsius Vicarii sustentatione, per-
petuò assignavit et applicavit, prout in dicta
Schedula plenius continetur. Cum verò post-
modum Anno Domini MDCXXII. orta contro-
versia inter Capitulum ex una, et Vicarium
Curatum dictæ Basilicæ ex altera partibus, su-
per intelligentia memoratæ Schemulæ Motus pro-
prii, eaque coram Congregatione tunc existen-
tium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium
Concilii Tridentini Interpretum introducta et
agitata, eadem Congregatio declaraverit, ha-
bitualem quidem Curam penes Capitulum, exer-
citiū verò ejusdem Curæ penes Vicarium præ-
dicti sub die 19. Decemb. ejusdem anni ad certam
honestam devenerint inter se concordiam seu
transactionem, per acta quondam Quintiliani
Gargarii, dum viveret, Causarum Curæ Ca-
pitoli Notarii, quam quidem concordiam præ-
recordationis Urbanus Papa VIII. etiam Præde-
cessor noster per suas litteras in forma Brevis
datas die 19. Decembris sequentis anni 1623.
Apostolica auctoritate perpetuò confirmavit et
approbavit; Nos memoratam Congregationis matur.

Habitua-
lis tamen
cura est
penes Ca-
pitulum,
exerciti-
um ad
Vicarium
spectat ex
Decret.
Sac. Cong.
Concil.

Decretum
illud, et
posterior
concordia
probatur
et confir-

PONT. Concilii declarationem, dictamque Concordiam, A. XII. omniaque et singula in eis contenta et expressa, quo firmioris observantiæ robur accipiant, Apostolica itidem auctoritate nostra, harum vigore perpetuò approbamus et confirmamus.

Jus depu-
tandi Vi-
carios ad
nutum a-
movibiles
in S. La-
zari, et
S. Angeli
Eccl. as-
serit Ca-
pitulo.

§. 41. Item reliqua jura eidem Capitulo et Canonicis competentia circa Parochiales Ecclesias sæpèdictæ Basilicæ Filiales, sive alias ipsi subjectas, et circa personas Animarum curam in ipsis exercentes, harum serie confirmata et perpetuò constabilita esse volumus; et præsertim, ut in Ecclesiis Sancti Lazari apud Montem Marium, et Sancti Angeli extra Portam Fabricæ vulgò nuncupatam, quæ dudum ob nimiam limitum Parochialium ipsius Basilicæ extensionem extra Urbis Mœnia, tanquam illius adjutrices constitutæ fuerunt, proindeque ejusdem Basilicæ Filiales esse dignoscuntur, Animarum cura per Vicarios Manuales, et ad nutum Capituli et Canonicorum prædictorum amovibiles, ac ab omni jurisdictione Parochi ipsius Basilicæ, cui olim suberant, exemptos, per pro tempore existentem S. R. E. Cardinalem Romanum Pontificis in Urbe, ejusque Districtu Vicarium in Spiritualibus Generalem priùs approbandos, respectivè debeat exerceri. Item quoad Parochialem Ecclesiam Sancti Francisci in prædicto Monte Mario, Ordinis Fratrum Eremitarum Congregationis B. Petri de Pisis, cujus Parochiæ districtum olim a prædicta Parochia Sancti Lazari, pro meliori Personarum in ea parte degentium spirituali regimine, a tunc existente Cardinali Urbis Vicario dismembratum fuisse constat, sub certis legibus et conditionibus, atque potissimùm cum expressa præservationis filialitatis et perpetuæ subjectionis erga Vaticanam Basilicam præstandæ, utque quicumque dictæ Congregationis Professor pro tempore ad Animarum curam in eadem Ecclesia deputatus fuerit, debeat quamprimùm coram Canonicis dictæ Basilicæ Capitaliter congregatis se sistere, Litterasque suæ depu-

Subjectio
Parochia-
lis Eccles.
S. Fran-
cisci in
Monte
Mario ei-
dem asse-
ritur.

tationis exhibere; numquam verò salarium aut congruam, etiam ratione sacrarum suppellectilium, petere, aut prætere posse, sed dictæ Basilicæ in Processionibus, et Fontis Baptismalis benedictionibus, Sacrorum Oleorum et Chrismatis consecratione, aliisque Functionibus, in quibus Ecclesiarum filialium Rectores communiter convenire solent, obsequium atque præsentiam præstare debeat; neque liceat illi Fontem Baptistalem unquam retinere, sed Fontem dictæ Basilicæ dumtaxat adire; ac demùm singulis annis post Festum Paschatis Dominicæ Resurrectionis de Animarum Parochianorum, deque ipsius Parochiæ statu eidem Capitulo rationem personaliter reddere teneatur, prout in Instrumento per acta quondam nominati Abinantis, dum vixit, causarum dictæ Curie Capitolii Notarii sub die xxix. Mensis Augusti anni MDCCVII. rogato plenius continetur; Nos, ut præmissa omnia, aliaque forsantunc constituta perpetuæ firmitatis robur accipiant, earundem præsentium vigore, et auctoritate Apostolica decernimus et constituimus.

§. 42. Similiter, ut in Parochiali Ecclesia Sancti Blasii, *della Pagnotta* vulgò nuncupati, quæ olim Monasterium ejusdem Invocationis, Ordinis Sancti Benedicti, existebat, sed a recolendæ memoriæ Eugenio Papa IV. similiter Prædecessore nostro per suas Apostolicas Litteras datas Florentiæ Anno Dom. MCCCCXXXIX. Kalendis Septembris, suppressum et extinctum, dictæque Basilicæ sub certis ibi expressis legibus perpetuò unitum et incorporatum fuit; nec non in Ecclesia etiam Parochiali S. Catharinæ *de Rota* nuncupatæ in regione Arenulæ de eadem Urbe, quam usque a XII. Ecclesiæ sæculo eidem Vaticanæ Basilicæ subjectam, unitam, et incorporatam fuisse, ex Adriani IV. et Urbani III. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Litteris Apostolicis apertè dignoscitur; ac in quibus postmodum Sanctus Pius V. Prædecessor prædictus per supra enun-

ANNO
1752.
Absque
onere ul-
lius sala-
rii, vel
congruæ.

S. Blasii
della Pa-
gnotta, et
S. Catha-
rinæ de
Rota Pa-
rochial.
Eccl. Vi-
car. a Ca-
pitulo eli-
gendos.